

Ingen kan være i Tvivl om, hvad der har været Venstres Toldprogram i mere end de 40 Aar, hvor denne Sag har staaet paa Dagsordenen. Venstre har Gang paa Gang haft Lejlighed til rent og klart og tydeligt at udtale sin Mening, og Venstres Mening om Toldsagen kan siges i fire simple Sætninger. Den første Sætning er den: Venstres Mening har altid været, at der skulde skaffes Nedgang i Toldskatterne i det hele taget; Venstre har anset Toldskatterne som et umoralsk Skattegrundlag. Dernæst har Venstre ment, at vi skulde til en Overgang fra Vægttold til Værditold. Endvidere har Venstre ment, at vi paa Toldloven skulde have færre og simple Positioner, og endelig har Venstre krævet Nedgang i Beskyttelsen. Disse 4 Sætninger ere Venstres Program. Dem har Venstre hævdet klart, tydeligt og rent Gang paa Gang. Det kan der ikke være nogen som helst Tvivl om. Hvis den højtærede Finansminister var fremkommen med et Program, svarende til dette, vilde jeg garantere den højtærede Finansminister for, at han vilde have faaet et mægtigt Flertal i dette Ting til at støtte ham saa ærligt og loyalt, som han kunde ønske det. Men jeg tror, at det vil være noget vanskeligt at faa et stærkt Flertal til at støtte Forslaget i den foreliggende Form. Jeg skal tillade mig i ganske korte Træk at sige hvorfor.

Hvis dette Forslag var fremgaaet som et Kompromis efter endeløse Forhandlinger, saaledes at det var Højres sidste Tilbud, kunde der være Tale om at stemme for det, maaske! Men naar det fremkommer som et Tilbud fra en Venstre-finansminister, saa er det et sørgeligt Tilbud at skulle tage imod. Jeg skal nu Punkt for Punkt paavise, hvor lidet stemmende det foreliggende Forslag er med Venstres Program i Toldsagen.

Hvis man først vil se, hvorledes Folketinget har stillet sig overfor Toldskatterne i det hele taget, har Folketinget her altid haft et rent og klart Standpunkt. Det har Gang paa Gang stemt for meget betydelige Nedsættelser, særlig af Tolden paa Nødvendighedsartikler. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et lille Stykke af, hvad der under Behandlingen af Regeringens første Toldlovsforslag i 1871—72 var hele Folketingets udtalte Mening. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at det var Højres og Venstres fælles Mening. De udtale, at den stærke Stigning i den indirekte Beskatning gav Anledning til at undersøge, om det kan erkendes for rigtigt, at en stadig sti-

gende Del af Skattebyrden hviler paa Forbruget, og at det fra et almindeligt finansielt og socialt Standpunkt neppe kan billiges at tilvejebringe en overvejende Del af Statsindtægterne ved Forbrugsskatter, da det altid medfører en vis Grad af Uretfærdighed mod de mindre Samfundsklasser. — Se, det kunde Højre være med til at udtale i 1871—72.

Hvorledes stiller nu den højtærede Finansminister sig? (Afbrydelse.) Ja, det sagde Højre den Gang i 1872, og den Gang vare de samlede Toldskatter 19½ Mill. Kr. Nu ere Toldskatterne 47 Mill. Kr. De ere voksede saa enormt, og ikke desto mindre kommer Finansministeren her og byder os et Forslag, hvor den samlede Nedgang i Told- og Forbrugsskatter kun er 4½ Mill. Kr.!

Hvis vi se, hvorledes Folketinget tidligere har stillet sig, viser det sig, som sagt, at da Toldskatterne i 1872 vare 19½ Mill. Kr., forlangte Folketinget en Indtægtsnedgang af 4½ Mill. Kr., hvoraf en Del foresloges dækket ved Formue- og Indkomstskat. I 1875, hvor Toldindtægterne vare stegne til 24 Mill. Kr., forlangte Folketinget 5 Mill. Kr.s Nedgang. I 1883, hvor Toldindtægterne vare stegne til 27 Mill. Kr., forlangte Folketinget en Indtægtsnedgang paa 6 Mill. Kr. Efter at der i 1884 var forelagt Folketinget Forslag til Handelstraktat med Spanien, optog det derom nedsatte Udvalg Forhandlingerne om Toldreformen og forelagde et Forslag, som vilde medføre en Indtægtsnedgang paa 7 Mill. Kr., som vel ikke straks skulde indtræde i hele sit Omfang, idet det blev bestemt, at Toldindtægterne, der i det sidste Aar have udgjort 28 Mill. Kr., fremtidig ikke maatte stige over 24 Mill. Kr. Ogsaa i 1888—89 blev der indbragt et privat Toldlovsforslag i Tinget, og den Gang vedtoges der af Tinget en Indtægtsnedgang paa 7 Mill. Kr. Saa hvilede Toldloven, indtil den store Toldkommission blev nedsat, og i den foreslog Kommissionens Mindretal, Venstre, en Nedgang af 5—6 Mill. Kr., hvoraf de 2—3 Mill. Kr. skulde være udækkede, medens de 3 Mill. Kr. skulde dækkes ved en Formue- og Indkomstskat.

Saa komme vi til de Toldlovsforslag, som Folketinget vedtog første Gang den 24. April 1897, og som det dernæst vedtog uforandret i Marts 1899 og Marts 1900. Det er det Toldlovsforslag, som efter dets Ophavsmænd kaldtes det Køedt-Lüttichauske Toldlovsforslag. Den Køedt-Lüttichauske Toldreform blev i Folketinget ved-